

doilea rîzî făcără lăcătă celoră din ărmă, a chestia nu
mai avea nici veru de alături, nici veru de sună: a-
vea cărelle legate că căpătă de feță căre sunătă
carnea înțepătă.

Trătărica sănătă pătră a trea oară, și pătră
a trea oară se făcea încă; glasulă lăsată Iisus era mai
stinsă, și abia se mai auzia ărmătoarele căvinte:

— Eartă-le, părintele meu, căci nu știu ce
făcă!...

După ce se dăteau trei-zeci și nouă lovitură,
deslegără pe Iisus: trăpălă sănătă era numai rău; totuși
nu trecea înlătură, părtăsise în astă-fel de grădă în căldură,
când nu mai fusese putină de braude, se moarte și căză la
picioarele coloanei.

Atunci, același ce era să dea a patra-zecăea
lovitură, și căre nu a dat-o, să propună de dănsălă, și
văzindă-l că capătă dată pe snaua, și zise:

— Pe altălă lăsată fi nedreptădită că lovitură
chea de a patra-zecăea; dar, cine Cristul, cine Messio,
cine fiibă lăsată Domnezești, și se căvine măsură chea băută.

Și lăsată căreaoa peste obrază.

Iisus căză pe snaua mai leșinată.

Înțăcălătă timă, căteva femei neprăbușite
din măslină, și venirea spusei dăpătătele să lăsată
pe căci sănătă în față, sămăndă căvinte nepră-
bușite că rîză, cării și stăpăneau fața și brațele că
să scoadă pînkărelle de sănătă căre sărăcă pîntă
din lovitură chea de detasări trăpălă domne-
zeescă.

Înțăpătă colătă altă pîndă ei era căciă-vă strînată